

Minu raamatukogu

Ma pole siiani olnud suur raamatukogude külastaja. Olen laenutanud vajalikke teoseid kooli raamatukogudest, külastanud nii laste- kui ka linna raamatukogu, kuid väljaspool kooli pole ma veel tundnud tugevat vajadust uuteks külastuskäikudeks. Küll aga pean kalliks omasid raamatuid, neid, mis mind on raamatupoes kõnetanud. Nii olengi endale juba päris mitmeid teoseid soetanud. Need on need “minu raamatud”, raamatud, mis mind kõnetavad ja arendavad, raamatud mis jäävadki minu juurde.

Olen loomas oma enda isiklikku raamatukogu ja see protsess tundub minu jaoks huvitav. Minu isiklikust raamatukogust leiab palju erinevaid käsitööraamatuid, psühholoogiat, fantaasiajutte, Eesti kultuuriga seotud raamatuid, järjejutte, isegi kokkaraamat on leidnud tee minu kogusse. Kindlasti leiavad koha ka juba varem olemas olevad lemmikraamatud, mille vanaematelt olen saanud, mille hulgas on ka unikaalseid ja vanu eksemplare nagu näiteks piibel aastast 1825. Erilise koha leiavad pühendustega raamatud ja mulle kallid fotoalbumid ning sugupuuga seotud materjalid, samuti minu margi- ja mündikogu.

Minu unistuste raamatukogu asuks minu maakodus vaiksuses ja hubases toakeses, kus on hea lasta mõtetel ja fantaasial lennata. Õnn, et enda raamatuid saab iga kell uuesti ja uuesti üle lugeda, siis kui selleks on parasjagu soov ega pea tagastamiskuupäeva jälgima, vaid saab tuju järgi võtta ja panna raamatu riiulisse. Ühtlasi saab isikliku raamatukoguga ka ise raamatukogu mängida laenates sõpradele neile meelepäraseid teoseid, mustrilehti, retsepte.

Loomulikult jään ka edaspidi riigi raamatukogude külastajaks, sest nende varakambris on siiski säilitatud rohkem ja vanemaid raamatuid, kui minul iial olla saab. Kõik raamatud lihtsalt ei mahuks mu pisikesse hubasesse isiklikku raamatukogusse ära. Kuid enda raamatukogu, mis on minu nägu, on mulle siiski kõige kallim.

Anett Saarjõe

10. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium